

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarije št. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 9. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Namski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglašni in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: **Ivan Bajt** v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Za slogo.

III.

Spoštujte narodovo svetinjo, sv. vero, pa smo složni! Mi se ne borimo ne za nadvlado, ne za dobiček, mi hočemo narodu ohraniti najlepšo svetinjo — vero. In ako naprednjaki res ljubijo narod, ako mu res hočejo dobro, potem morajo tudi oni spoštovati narodovo vero. Ako pa narodove vere ne spoštujejo, ako vero celo spodkopujejo, niso rodoljubi. S takimi je sloga nemogoča. Nikakega rodoljubja nima, kdor hoče narodu vzeti pravico in vero, češ, da ga tako popelje do višje omike. In koliko hoče biti takih rodoljubov! Sami so zapravili dar sv. vere, morda celo pravico, potem pa hočejo tudi druge potegovati za sabo. In vendar kako grozno krivico delajo narodu! Vera—nevera, življenje—smrt, to so nasprotja, izmed katerih ne sme nihče zbirati, kakor bi se mu ljubilo. Prva dolžnost, kakor tudi glavni nagon naše narave nam veleva skrbeti za svojo srečo. In ta je edino le v pravi veri. Ako pa ima narod vero, katera oblast mu jo sme odvzeti? Kdo sme svojim strastem cel narod žrtvovati, kakor je n. pr. storil Luter? Naprednjaki, ki pravite, da ljubite svoj rod, ljubite tudi njegovo najlepšo svetinjo in edino blaginjo, ljubite vero! To velja zlasti o našem slovenskem narodu, ki je bil vedno, do novjših časov, zares veren. Kaj pa morete dati narodu, ako mu odzimate njegovo vero! Ali ga morete vi sami na veke osrečiti? Narodu vzeti vero je prav tako, kakor zapeljati nedolžno osebo, potem pa jo pahnjati v obupanje in nesrečno smrt. Zapeljavec si ugrabi nesrečno žrtev, on si prisvaja pravico do nje, kakor bi bila kaka mrtva stvar: enako nejeverec, ki narodu jemlje vero, ugrabi neumrljive duše, vzame ji sedanjo in bodočo srečo — in to imenujejo: rodoljubje. In kaj bode iz naroda našega, ako zgubi vero! Le ozrite se po svetu!

Ko je zapustila Francoska vero, mesarila jo je krutost trinogov. Narod, ki se stresne, če sliši ime domovine, je gotovo francoski. L. 1871. so prekoračili sovražniki njegove meje, vzeli mu glavno mesto Pariz, in ga hoteli podjarmiti. In v tem narodu so bili možje, brezverci, ki so cerkve pustošili, in duhovnike morili, a niso šli, da bi izgnali tujce; možje, ki so svojo moč uporabljali proti someščanom, a ne proti nasilnikom Prusom, možje, ki niso prelivali svoje krvi za domovino, ampak kri svojih bratov.

Da, kadar peša v narodu vera, takrat se začena v narodu krutost; in reči smemo, da je bilo vedno tako. Zato je rekel oni veliki mož, ki je oprostil združene države ameriške: „Le kreposten narod more biti prost“.

Mi hočemo, da naš narod bode prost, da napreduje. Podlaga svobodi in napredku pa sta vera in krepost. Zato branimo in bodemo branili narodu svetinjo sv. vere, tudi proti domačim naprednjakom. Dokler bodo naprednjaki v narodu spodkopavali vero, dokler bodo žrtvovali narod, njegov mir in njegovo srečo svoji sebičnosti in častihlepnosti, je sloga nemogoča. Mi odkritosrčno želimo sloge, ali prave, resnične sloge temeljem vere. Navidezni, ali celo narodu pogubni slogi

pa ne bomo nikdar žrtvovali svojega naroda. Preveč ljubimo svoj že itak teptani in zaničevani slovenski narod!

Volitve za deželni zbor.

Ne udajmo se!

(Iz govora dr. Kreka pred deželnozbornimi volitvami na Kranjskem.)

Ko so naši pradedje prihajali v sedanje kraje, je vodja Slovencev Davorit, na besedo sovraga, da naj se Slovenci vdajo, odgovoril: „Mi smo navajeni zemlje dobivati, ne pa zgubivati, ne udamo se, dokler bo kaj mečev, dokler bo kaj solnce nad nami, dokler bo kaj boja“. In danes, ko prihaja zopet sovražnik našega ljudstva, namreč liberalizem, in hoče, da se mu podamo, zagromimo: „Mi smo navajeni tal pridobivati, ne pa zgubivati. Ne udamo se, dokler bo kaj solnce nad nami, dokler bo kaj moči v nas, da bomo branili svoje ljudstvo“. Nihče naj v tem boju ne ostane doma, kajti kdor bi ostal doma, bil bi izdajalec na svojem domu. Na svoji veri, na svojem ljudstvu!

Volilnim možem.

Ko dojde današnja številka „Primorskega lista“ čitateljem v roke, dovršene bodo že po večini prvotne volitve v kmečkih občinah. S tem pa ni še vse končano, ker volitev deželnih poslancev bo 5. decembra. Zdaj bodo napredni agitatorji napeli vse moči, da bi preslepili katerega izmed naših mož. Volilni možje, ostanite zvesti beli katoliški zastavi, na katero ste voljeni! Ne glejte ne na levo ne na desno, ne poslušajte sleparjev, ki obetajo zlate gradove, pa nič ne store, ampak volite vsi enoglasno tako, kakor vam priporoča „Sloga“. Niti eden glas naj se ne izgubi! Zmaga naj katoliško prepričanje nad liberalnimi zmotami in sleparijami! Pomozi Bog!

Farška bisaga.

(Iz govora dr. Kreka pred deželnozbornimi volitvami na Kranjskem.)

Posebno sredstvo imajo liberalci v tem, ko vpijejo na „farško“ bisago. A jaz trdim, da pri nobeni stranki ni treba toliko požrtvovalnosti, kot pri naši. Pri nas ni dober vsak, ki zna samo jezen biti, pri nas se mora znati tudi jezo krotiti, pri nas ne zadošča zabavljanje, mi hočemo pri človeku polno prepričanje, ki mora prevevati čelga človeka od nog do glave. In v tem prepričanju lahko povemo liberalcem, da je njih boj lažnjiv, kajti katoliška vera, ki je izobrazila naše kraje, ne more imeti naukov, ki bi bili ljudem v škodo!

Volitev in zmaga pri Sv. Luciji na Mostu.

Dne 14. t. m. ob 3. uri pop. prišlo je na volišče 41 naprednjakov iz Loma in Roč, ter 59 korenjakov iz Sv. Lucije in Idrije. Razume se samo ob sebi, da so zmagali korenjaki z večino 18 glasov. — Ze par dni pred volitvijo krožila je tam okoli Stopca, kjer je zdaj sedež županstva, svitla kočija iz Tolmina. Zdrdrala je tudi do Slapu. Vozila je tominska viteza, ki sta namerjala na dan volitve pravs to kočijo odpeljati „Zmago“ v Tomini, kakor so v starodavnih časih odpeljavali vitezi neveste. — Kočija je

tedaj krožila okoli Stopca. Kajti tam v hiši očeta-župana št. 35 je bila skrita „Zmaga“. To smo vedeli vsi, zato smo vsi na Stopce obračali oči, zato je tam okoli krožila svitla kočija. O blažena, o srečna županova hiša, ki nosi tak zaklad — „Zmago“! Kdo ga vzdigne? Kdo ga dobi? V stari Odisejevi hiši se je bilo zbralo ne vem koliko snubačev iz cele Itake, da bi dobili Penelopo, v staročastiti hiši našega očeta-župana se je pa zbralo 41 naprednjakov in 59 korenjakov, da bi dobili „Zmago“. — In res, ob 5. popoldne prikaže se „Zmaga“ na mizi pred očetom-županom, pred celo komisijo, pred naprednjaki in korenjaki. Ni bila le zračna prikazen, le potvara, o ne, bila je prava, istinita, krasna „Zmaga“. Videli so jo vsi, čutili vsi nje pričujočnost. Oh, kako so jo naprednjaki gledali, kako po njej roke stezali, kako jo želeli objeti! Toda „Zmaga“ za naprednjake ni marala, še pogledala jih ni; korenjakom pa se je ljubko nasmehljala ter jim zletela veselim v naročje. — In tominska viteza? Vlekla sta po temi prazno kočijo v Tomini in bila sta še prav zadovoljna, da sta jo po temi vlekla.

Volitev na Libušnjem.

Nič nam ne morejo.
Nar. pesem.

Ves laži-liberalni aparat bil je na nogah, da bi dobil zopet naše tri može v roke. Nerodno-napredni Podseljan iz Kobarida prepotoval je vso našo občino in strašno agitiral za tominskega kmeta (?); na Vrsnem pa, kjer si ni upal mož pridobiti za svojo stranko, nagovarjal jih je, da naj nikar ne hodijo volit, ampak naj ostanejo doma, ker če gredo volit, zamerijo se ali županu ali gospodu (dal se ni nobeden prepovoriti, vsa čast jim!). Njegov brat Hansel rogovilil je po spodnjih vaseh Ladra-Smast. Oče Kotlar in učeni Fedrig delala sta zgago na Kamnem in se pridno hvalila, da je že vse njihovo (samo en dan jih je pridobil Kotlar 6, kakor se je hvalil). Trije učitelji so se trudili za kmeta-učitelja Andr. Vrtoveca. Naš očka župan, ki ne stori nobene stopinje zastoj, ampak hočejo od občinarjev vrhu potnine še letno nagrado 100 K, so brusili pete, da je bilo joj, celo lagati so morali, da gredo kot nunc na Kamno, pa so šli le agitirati in obetat pijače tistim, ki bodo njih volili. Pa ker ni vse nič pomagalo, poklicali so generala „Kramarjevega Drejca“ iz Gorice in pa kmeta vseh kmetov hotelirja iz Tomina. 14. t. m. zvečer (volitev je bila 15. t. m. zjutraj, so poskusili zadnji naskok. V Ladra in Smast sta prišla kobariška generala, oba Podseljana. Sklicavala sta volilce, plačevala pijačo, hodila že tretjič po hišah in grozila (Franc Podseljan je v neki hiši pozno po noči robantil in vpil nad gospodarjem, da če ne gre na njegovo stran volit, ga spravi na kant! To je liberalno, kaj ne g. Podseljan!) Na Kamno pa je prišel sam general „Kramarjev Dreja“ ali „Pepin sin“, kakor mu pravijo Kamenci; priti bi moral tudi Oskar, toda on, ki je kmet vseh kmetov, ne hodi rad peš ampak se le „nobel“ vozi. In res, pripeljal se je po državni cesti do „Jekličevega malna“ in ker ni mogel čez vodo, gledal je žalostno na drugo stran. (G. Oskar! Ko bi bili Vi kot predsednik cestnega odbora

popravili costo na levem bregu Soče, bi Vam sedaj ne bilo treba gledati čez vodo; tako pa ste delali Vi, kmet vseh kmetov le za gospoda, da so lepo po gladkih cestah sprehaja krog črna mina, za kmeta, pa niste ničesar stori. Kakšen kmet ste Vi?! — Vidite, tai, se vse maščuje!) Kramarjev Dreja pa, Fedrig e tutti quanti so do pol 12 ure na Kamnem obljubovali pijačo, tobak, denar, vse, vse, kar le mogoče. — Volilnih oklicev liberalne stranke je kar mrgolelo; kar jih ni prišlo po pošti, trosil jih je učitelj Muznik. Da, vsa napredna banda se je spravila nad nas. Še na dan volitve ni dalo Kobaridcem doma ostati, prišli so v Ladra — pa odšli z dolgim nosom. Izmed 83 volilcev jih je prišlo na volišče 66. Naši možje dobili so po 51 glasov — nasprotniki pa 15. (G. Dreja e tutti quanti! ni bilo vredno tolikega truda!). Izvoljeni so kot volilni možje: Ivan Leben kurat, Andrej Maligoj iz Kamna in Andrej Ivančič iz Smasti; možje trdni kot skala! Vsa čast zavednim volilcem iz libušenjske in kamenske duhovnije! Živeli!

Shod na Livku.

«Kaj nam pa morejo?»
Nar. pesem.

Na Livek je pohitelo „Katol. polit. društvo za kobariški okraj“ v nedeljo 17. t. m. Tu sta imela meseca avgusta shod gg. Gabršček in dr. Tuma. Slovesno ju je sprejel g. župan s slavolokom in s streljanjem topičev. Sedaj ko je imelo kat. pol. društvo svoj obhod po kobarškem okraju, so pričakovali tudi na Livku, da mora vendar enkrat priti vrsta tudi na to vas. In prišla je vrsta tudi na Livek. A se ve, g. župan, ki je veren pristaš narodno-napredne stranke, ni pričakoval tega shoda z navdušenjem, ampak s pravečim nasprotstvom pravega narodnega naprednjaka.

Sprejem g. Ciril Metoda Vuga, tajnika kat. pol. društva, je bil naravnost naprednjašk. Na griču nad Livkom so ga pričakovali in sprejeli štirje najeti fantje z zvonenjem kravjih zvoncev, s tulenjem na lovske rogove in z brenkanjem na koso; eden pa je še posebej skušal moč svojih pluč z vpitjem: živio Tuma!

Med potjo je srečal g. kaplana z vozom neki mož, ki mu je dobrohotno nasvetoval, naj se vrne v Kobarid, češ: g. nunc le nazaj pojdite, ker tam gori vas čakajo z mačjo godbo. A g. kaplan ga je zavrnil: kaj, nazaj da bi šel? Ne! Mi gremo naprej, mi gremo naprej!

In g. kaplan je šel naprej in poslušal s sladkim smehljanjem kvartet livške narodno-napredne godbe. Vse je bilo prav, samo premašo vaje so imeli, bili so preslabo uglaseni.

In bolj ko se je g. kaplan bližal Livku, bolj mu je na uho udarjala livška narodno-napredna godba. Kravji zvonci so glasneje zvonili, rogovi so močneje tulili, kosa je živeje brenkala — le žal, da ti glasovi niso bili ubrani!

G. kaplan je došel na Livek. Takoj po blagoslovu so se vabljeni možje zbrali k shodu v stari šoli. Bilo jih je lepo število, nad 50. Če tudi je g. župan zadrževal, da ne bo nobenega. G. govornik je zbranim možem govoril v zmislu svojih prejšnjih govorov na drugih shodih

kazoč na protiversko rovanje liberalne stranke in na protikmetko politiko liberalnih oditeljev. Govor so sprejeli vsi poslušalci z navdušenjem, vsi so enoglasno prijavili tudi svoj pristop h kat. pol. društvu v Kobaridu.

Pod shodno dvoranjo pa so se go-dile napredne reči. Tu je stal g. župan s svojimi podrepani, ki so z živio-klici dr. Tume kazali, kakšnega duha so. Bil je skrivnostno-sladko-ginljiv prizor. Tudi zapeli so vmes, seve sladko ginjeno, njih glasovi so bili ubrani kakor kravji zvonce pri sprejemu nad Livkom. Dika med njimi je bil g. župan sam, ki je s svojim surovim nastopom pokazal moralno vrednost narodno-napredne stranke. Pošteni Livčani so se zgražali nad njegovim obnašanjem, sramovali so se svojega župana! Ubogi narod slovenski, če od takih ljudij pričakuješ osrečanja! Ubogi narod slovenski!

Shod se je vkljub temu napred-njaškemu nastopu mirno in lepo dovršil. Govornika v sobani prvega nadstropja ni to nič motilo. Surovo obnašanje liberal-nih pijančkov je poštene može le še bolj utrdilo v njih kat. stvari.

Shodu je predsedoval g. Ivan Med-veš, bivši župan, ki je častno rešil svojo nalogo; pozval je tudi zbrane može k složnemu delovanju za kat. stvar ter s studom kazal na narodno-napredno stranko, katere sadovi so se kazali ravno pod shodno dvoranjo.

Veliko veselost je vzbudil k sklepu še g. Anton Jug rekoč: „Predragi, res žalostno in sramotno bi bilo za nas goriške Slovence, ako bi morali iti šele na Kranjsko po enega liberalnega poslanca na posodo!“

Shod se je zaključil s primernim pozivom domačega g. kurata, naj delu-jejo vedno vsi v složnosti pod geslom: vse za vero, dom, cesarja, ter z živio-klici na nar. kat. stranko!

Ljudstvo na Livku se zaveda, vstaja. Prej ali slej se bo tudi popolnoma otre-slo upliva liberalne narodno-napredne stranke!

Saj je bilo preteklo nedeljo samo priča, kakšne sadove rodi ta narodno-izdajska klika. Mi samo še kličemo: Livek, dvigni se, dokler ni prepozno!

Naše geslo ostane:

Mi gremo naprej, mi gremo naprej!

Vollni shod v Št. Petru.

„Sloga“ je sklicala volilni shod v Št. Petru, da navduši naše volilce za sveto stvar. Navzočevali so domači in in nekateri vrtobjenski volilci. Prvi je govoril domači kapelan č. g. Zakrajšek, kot predsednik shodu, za njim je govoril odbornik „Sloge“, č. g. Dermastia o pro-gramu stranke ter o pogubnem početju naprednjakov. Volilci so opetovano mirno pritrjevali ter ob koncu se izjavili, da kot en mož nastopijo pri prvotni volitvi. Po shodu smo se še nekoliko pomudili ob kozarcu vina v družbi vrlega stare-šinstva ter drugih mož. Vrli škentspeterski pevec pa so nas zabavali s krasnim pe-ljem. Slava vrlim možem in izbornim pevcem!

Shod „Sloge“ v Sv. Križu.

V Sv. Križu na Vipavskem sta bila v nedeljo dva shoda. Polit. društvo „Sloga“ je sklicalo zaupni shod, dr. Tuma kakor je sam govoril, pa javen. Na po-

LISTEK.

Česa nas uči narava?

(Po nemškem izvorniku).

Med učenci Hilela, imenitnega ju-dovskega pismouka, je bil mladenič z imenom Sabot; temu je mrzilo vsako delo, vdajal se je lenobi in nemarnosti. Hilel pa je skrbel za mladeniča; sklenil je pri sebi, da ga hoče poboljšati.

V ta namen ga pelje ven iz Jeru-zalema v dolino Hinon. V tej dolini je ležala umazana mlaka, polna črvičja in mrčesov, pokrita s smrdljivim plevelom.

Ko dospeta v dolino, ustavi Hilel svoj korak ter reče: „Tu se odpočijva po dolgi poti!“ Učenec pa se začudi: „Zakaj, učenik, ravno ob tej smrdljivi vodi? Ali ne čutiš, kak strupen zrak se vzdiguje iz nje?“ „Prav praviš, sin moj“, odgovori učitelj, „ta močvir je podoben duši lenega človeka. Kdo se more muditi v njegovi bližini?“

Potem pelje Hilel mladeniča k pusti njivi, kjer je rastle trnje in osat; pod njim pa se je dušilo žito in drugo zlahitno zelje. Zopet se nasloni Hilel na svojo palico in reče: „Glej! Ta njiva ima do-bro zemljo; lahko bi rodila marsikaj, kar

vabilo polit. društva „Sloga“ se je od-zvalo veliko nad 200 mož, med temi skoro vsi volilci Kriške županije.

Okolo dr. Tume pa se je zbralo nekaj Ajdovcev, nekaj socialno-demo-kratskih Cestarjev in Lokavčanov, par Dobravcev, kak Žabelje in pa nekaj ra-dovednih ljudij, ki so si hoteli ogledati moža, ki zna po zatrdilu svojih pri-stašev prenašati hribe in doline.

Izjava.

Z ozirom na krive in napačne ve-sti, ki jih raznašajo „Soča“ in njeni po-magači po Krasu, naznanjam s tem, da je naš dosedanji poslanec g. dr. Abram meni in g. vitezu Josipu Fabiani-ju, ko sva mu v deputaciji ponudila deželno-zbornski mandat, odvrnil, da ni še nikdar kandidoval in da tudi zdaj ne kandiduje, da je pa voljan vsprejeti mandat iz rok kraških volilcev. — Mi Kra-ševci pa smemo po vsej pravici veseli biti takega odličnega poslanca. — V Komnu 19. novembra 1901.

Jos. Kovačič.

Liberalci proti kmetom.

Liberalci trde o volitvah, da so pri-jateljji kmeta. Poglejmo tu prijatelje bolj od blizu! Ko se je vstanovil na Dunaju slovensko-hrvatski klub, tedaj so sloven-ski liberalni poslanci zahtevali, da se iz programa izpuste besede, da bode klub v prvi vrsti deloval za kmeta. In s temi liberalci je Oskar Gaberšček na Dunaju v zvezi! Kmetje, odprite oči in pošljite Oskar Gaberščeka zopet v — krčmo!

Ob drugi priliki je rekel dr. Tavčar, vodja slovenskih liberalcev: „Tisti, ki vselej naglašajo potrebo kmeč-kega stanu, napačno postopa“. Tako govori vodja slovenskih liberalcev. In z njim soglašajo naši goriški liberalci, ki hočejo biti kmečki zastopniki. Goriški kmetje! Ne dajte se slepiti! Volite take zastopnike, ki bodo v prvi vrsti delovali za kmeta in ki vselej naglašajo potrebo kmečkega stanu. Kot kmetje drugih zastopnikov ne potrebujete.

Kateri je najbolj neodvisen napredni kandidat?

Brez dvoma Andrej Vrtovec, ki raz-ven od „Ljudske posojilnice“ v Gorici ni odvisen od nikogar. On se boji samo dr. Tume in drugega nikogar.

Izid prvotnih volitev.

V tolminskem okraju je zmagala „Slogina“ stranka v Boleu z 1 vol. m., v Logu z 1 vol. m., v Soči z 1 vol. m., v Trenti z 1 vol. m., pri sv. Luciji s 5 vol. m., na Libušnjem s 3 vol. m., v Cerknem z 12 vol. m., na Št. Viškigori s 4 vol. m., Še-brelje z 2 v. m. Zmaga „Sloge“ v to-minskem okraju je zagotovljena. Živio!

V goriškem okraju smo zma-gali sijajno v Podgori s 7 vol. m., v Črnicah s 3 vol. m., v Čepovanu z 2 vol. m., v Št. Ferjanu s 5 vol. m., v Šempasu s 5 vol. m., v Vrto-vinu z 1 vol. m., v Kamnjah z 1 vol. m., v Skriljah z 2 vol. m., na Vogerskem z 1 vol. m., v Sv. Kri-žu s 5 v. m., v Lokavcu s 3 v. m., v Št. Petru s 3 v. m.

Kakor je videti, bo vrla goriška okolica volila skoraj enoglasno „Slogine“ kandidate.

je človeku v korist in zabavo. A so jo pozabili obdelati. Zato redi sedaj le trnje, csat in strupena zelišča; v njih pa gne-zdijo kače. Poprej si videl dušo — sedaj glej življenje lenega človeka.“

Pri teh besedah se je polastil Sábota sram in kes. „Učenik“, je vskliknil, „čemu me vodiš v tako pust in žalosten kraj? Ta mi očita žalostni stan moje duše in mojega življenja“. Hilel pa od-govori: „Ker nisi hotel verovati mojim besedam, sem poskušal, ali ima glas na-rave kaj moči do tvojeja srca“. Sabot pa stisne roko svojemu učitelju rekoč: „Dobro se ti je posrečilo; novo življenje se je pričelo v meni, boš videl“.

Tako je res bilo. Sabot je postal vrl mladenič. Na to ga je peljal Hilel v rodovitno dolino ob bistrem potoku, ka-teri je v lahkih ovinkih šumljal med ro-dovitnim drevjem in temnozelenim gr-movjem ter med cvetočimi travniki. „Tu glej“, je govoril starič vselemu mlade-niču, „tu glej podobo svojega novega de-lavnega življenja. Narava, ki te je po-svarila, naj te sedaj še poplača. Njena miloba in lepota je le onemu v veselje, ki zre v življenju narave podobo svojega življenja“.

V sežanskem okraju smo zmagali v Štjaku z 2 vol. m., v Šem-polaju z 1 vol. m., v Zgoniku z 2 vol. m. v Komnu s 4 vol. m., v S Kr-bini z 1 vol. m., na Vojsčici z 1 v. m.

Od drugod nimamo poročil.

Politični pregled.

Seja državnega zbora 14. t. m.

— Na dnevnem redu je bil najni pred-log poslanca Eisenkolba z dne 22. m. m., da naj vlada predloži zbornici zakon proti cerkvenim redovom. Mej zelo burnimi prizori se je raz-prava prekinila.

Seja državnega zbora dne 19. t. m. — Poslanec Schumeier je uteme-ljeval svoj predlog proti cerkvenim kongregacijam in za odpravo para-grafa o motenju vere. Kakor je videti, so se začela razpravljati v držav-nem zboru le verska vprašanja!

Proti govoru poslanca Eisenkolba o cerkvenih redovih v državnem zboru dne 14. t. m. je katoliško nemško društvo napravilo protest, kojemu se je pridružil tudi ministerjski preds. Körber, železniški minister Wittek, finančni minister Böhm-Baverek, minister zu-nanjih zadev Goluchowski in dunajski župan Lueger.

Parlamentarna kriza. — Raz-mere v državnem zboru postajajo vedno bolj žalostne. Delo ne gre prav nič na-prej. Govori se o odstopu ministerjskega predsednika Körberja in o razpustu državnega zbora.

Vojna v južni Afriki. — An-gleži se v silnih stiskah, ki jim jih pri-zadevle vojna v južni Afriki, tolažijo kakor morejo. Da so zabredli, to čutiljo s kraljem vred tudi vsi državniki, pa skušajo svoj korak opravičiti na razne načine. Jeden teh je govor Chamberlainov in vojnega ministra Brodricka, čes da razne druge civilizovane države v svojih vojnah niso nič bolj človeško postopale kakor postopa Anglija z Buri. S tem ho-četa ministra oprati svojo vest pred an-gležkim narodom, a sta izzvala le nevoljo. Kajti resnica je, da gre angležkim voja-kom v Afriki čedalje slabše. V zadnjem času se je v vojaštvu pojavila velika umrljivost vsled raznih nalezljivih boleznij, kar provzroča velikih skrbi vojnemu ministru in je začela vlada jemati že svoje vojaštvo iz Indije, kjer jih krvavo potrebuje z ozirom na Rusijo.

Predsednik transvaalske repub. Krüger je baje naznanil angležki vladi mirovne pogoje. Ti so: Angleži imajo potegniti vse svoje vojaštvo iz obeh burških republik; Burum se mora pustiti popolna neod-visnost in vsak burški podanik mora biti pomiloščen radi udeležbe vojne. Angleži morajo Burum povrniti vso škodo na posesti in povrniti vse vojne stroške. Buri pa prepustijo Angležem vse zlate rudnike. Ni še znano, ali Angleži sprej-mejo te pogoje, vendar se čuje, da so pripravljani skleniti mir pod častnimi pogoji za se in za Bure.

Novice.

Širite „Primorski List“! Izkušnja zadnjih dni naš uči, da so se volilci v onih krajih, kamor zabajata v obilnem številu lista „Gorica“ in „Primorski List“, krepko ustavili liberalizmu. V onih krajih pa, kjer ni teh listov, so naši podlegli. Rojaki širite tedaj naše liste!

Ob tej priliki prosimo ponovno vse gg. naročnike, naj nam prej ko mogoče določijo dolžno naročnino.

Srebrni jubilej papeževanja Leona XIII. — Dne 19. februarja pri-hodnjega leta se zvrši 24. leto, kar vlada katoliško cerkev Leon XIII. Dne 20. fe-bruarja pa nastopi 25. leto svojega slav-nega papeštva. „Slovenski List“ priporoča naj bi to redko svečanost praznovati Slo-venci in Hrvatje skupno v Ljubljani. Hr-vatski list „Vrhbosna“ pozdravlja to misel z velikim veseljem.

Presbiterij stolne cerkve v Go-rici je sedaj predmet splošnega obču-dovanja. Prenovljenje slik, kakor tudi nove slike so mojstersko delo. G. Medi-cher, akademiški slikar z Dunaja, si je v goriški stolni cerkvi napravil res tra-jen spomenik. Hvala in čast tudi mon-signoru dr. Sedeju, ki je kot župnik mnogo skrbel, da se je delo dobro izvršilo.

Boj za domovinsko pravico v Gorici. — V nedeljo dne 17. t. m. se

je zbralo v delavski sobi ogromno število družinskih očetov in delavcev, katerim je goriški mestni magistrat odbil prošnjo za sprejem v goriško domovinsko zvezo. Skoro vse prošnje so bile pravilno se-stavljene. Za vse te se napravi rekurz na tržaško namestništvo. Prošnje pa, ka-tere niso imele dovolj priloge, treba spo-polniti. V torek je delavsko društvo imelo v svojih prostorih od 9. do poudne po-sebnega uradnika, ki je ljudem pomagal pri sestavljanju rekurzov.

Nadzorstvo slovenskih ljudskih in obrtnih šol v mestu Gorica, v Goriški okolici in v Gradiščajnem polit. okraju. — V zadnji šte. smo poročali, da je Nj. Vel. cesar imenovalo gosp. Štefana Križniča, ravnatelja na tuk. ženskem izobraževališču strokovnim udom e. kr. deželnega šolskega sveta goriškega. Zdaj pa doznajemo, da mu je minister za uk in bogočastje poveril tudi posle deželnega šolskega nadzornika za slovenske ljudske in obrtne šole v mestu Gorica, v goriški okolici in v gradiščaj-skem političnem okraju.

Prošnja. — Kakor vsako leto, tako je tudi letos potreba prirediti revni mla-dini v „Šolskem Domu“ običajno božič-nico. Cenjene gčene učiteljice so blage volje prevzele nabiranje daril za ta na-men. Prijatelji revne mladine se tem pot-om uljudno prosijo, darovati v ta blag namen ali v denarju ali v blagu (usnje, tkanina). Mladinoljubi na deželi se na-prosijo pismenim potom; ako bi pa kedo ne dobil pisma in želi kaj darovati, naj blagovoli poslati podpisanemu vodstvu. Za vsak dar se zahvaljuje Vodstvo ljudske šole v „Šolskem Domu“ v Gorici dne 15. nov. 1901.

† Tomaž Čerin, profesor bogoslovja v Gorici, je po dolgi in mučni bo-lezni umrl v pondeljek. Rodil se je v Cerknem 21. decembra 1846, v mašnika posvečen je bil 30. avgusta 1874. Služ-boval je v Ročinju, Vedrijanu, v Avčah, v stolni cerkvi kot vikar in slednjic kot profesor bogoslovja. V svojih službah je vžival občeno spoštovanje pri ljudstvu in duhovščini. Kot profesor bogoslovja je sestavil nauk o dušnem pastirstvu v la-tinskem jeziku in ga natisnil kot rokopis. To delo je zelo natančno in temeljito. V predzadnji dobi je bil deželni posla-nec, a je radi nesoglasja s tovariši še pred časom odložil mandat. Slovenskemu „Alojzijevišču“ je bil ustanovnik, on mu je sestavil tudi pravila. Svoje skromno imetje je zapustil deškemu semenišču.

Pogreba se je udeležil profesorski zbor z rektorjem monsign. Gabrijevčičem, vsi bogoslovci, mnogo drugih duhovnikov, okrajni glavar grof Attems, mnogo svetne inteligence, gojenci deškega semenišča in „Alojzijevišča“ in mnogo drugega ljudstva.

Svetila mu večna luč!

Umrl je v Rubijah v soboto zve-čer gosp. Gregor Mrevlje, zadet od kapi. Pokojnik je bil oskrbn k mlina bar. Bianchi-ja. V soboto zvečer se je pri-pravljaj v Gorico k družini, a zadela ga je kap.

Z Idrije pri Bači. — Dne 14. t. m. smo spremili k večnemu počitku Iv. Kovačiča z Idrije, po domače „Batišta“. Ranjki je bil mož veren — večkrat je tožil o pohujšanju naprednih listov — značajan, blagega srca, ki je ljudem v denarnih zadregah rad pomagal, večkrat celo v svojo škodo. Ko je bil gospodar-stvo nastopil, je bilo premoženje zadol-ženo in zanemarjeno; s pridnostjo varč-nostjo in naprednim gospodarjenjem je premoženje tako povzdignil, da je zdaj prvo ne samo na Idriji, ampak daleč na okoli. Bil je več let občinski zastopnik in zdaj podžupan. — Pogreb je vodil domači g. župnik z asistenco dveh gg. sosedov. Dasiravno je bilo slabo vreme, se je pogreba udeležilo celo starašinstvo z županom in veliko ljudstva, kar je pričalo, kako priljubljen je bil pokojni. Svetila mu večna luč!

Iz Stržišča. — Na dan grahovske volitve, t. j. 16. novembra okoli 6. zjutraj prevrnila se je malo gori od Hudežužne kočija v silno narastlo vodo Bačo. Vtonil je hlapec, oziroma kočijaž, neki podjetnik, ki se je z njim peljal, in konj. Hlapec bil je doma iz Tolmina, podjetnik iz Boyca, konj in kočija bila sta Dušnikova, oziroma Pičulinova na Grahovem. Vtop-ljenca bila sta 18. nov. ob 3. pop. poko-pana v Stržiščih. — Dva volička pripel-jala sta globoko iz doline v visoko Stržišče dve krsti drugo vrhu druge. Ne matere, ne očeta, ne bratov, ne sester, ne prija-teljev, ne znancev obeh rajnikov ni bilo

pri pogrebu... Le tukajšnji verni ljudje molili so za neznana ponesrečenca, ko sta se njuni krsti pogreznili v hladno gomilo... — Daj jima Bog večni mir in pokoj! —

Velika nesreča. — 13. t. m. sta peljala posestnik Andrej Črne pok. Andr. iz Vrtojbe in njegov namenjen zét, 23-letni Jože Lašič, na vozu, pred katerem je bilo vpreženih par volov in jeden konj, steljo in drva proti domu. Kar se med potoma zvrne voz in pade na Lašiča tako nesrečno, da je bil pri isti priliki mrtev. Črne je bil vendar toliko srečnejši, da mu je padel voz le na truplo in ne na glavo, potrlo pa ga je hudo po nogah in životu. To nesrečo je videl neki delavec na polju in je tekel pomagati, a sam ni mogel opraviti ničesar, pritekla je tudi neka deklica in ta je sklicala s polja ljudi, ki so prihitali in odstranili voz. Oba ponesrečenca so dvignili in nesli domov.

Dve leti stara deklica zgorela. — V Hruševici na Krasu je dne 2 t. m. zgorela dveletna deklica Bizjakova. Starši pazite na otroke.

Že zopet otrok zgorel. — V Šempasu je padel 10. t. m. krog poludne otrok Vincenca Brankoviča v ogenj. Ta čas ni bilo ravno nikogar doma, ker oče je šel v Gorico, stareji brat pa, kateri je bil doma za varuha, je ravno ta čas vola napajal. Otrok se je močno opeknel in v velikih bolečinah po noči umrl. Starši, ne puščajte otrok samih!

Z Vipavskega 14. nov. (Izv. dop.) Kako slabo uplivajo liberalni lažnjivi nauki na nerazsodno mladino, imamo tukaj pred seboj več očitnih djanj in žalostnih dogodbe, za ktere so največ odgovorni le surovi liberalni časniki, ki činijo mladino podivjati, kakor je to sam skušal in spričal lastnoročno znani bivši gabrski učitelj Fr. Srebrnič. Tega učitelja je liberalizem moralno uničil kot za očitno kazen, kam pride ljudstvo, ki veruje lažiliberizmu. To spričuje zadostno njegova znana „izjava“ z lastnoročnim podpisom. A seme, katero je v Gabrijah zasejal, nosi že zdaj grenk sad. Priča temu ste med drugim te dve žalostni dogodbi. Neki mladenič je surovo klet Muter Božjo in Boga, ter zaničljivo govoril zoper sv. vero; tudi presvetlega cesarja je utikal vmes. A surovež ni vedel, da ga poslušna na dopust došli orožnik — (postajevodja A. P.), ki ga iz zakotja prime takoj radi motenja vere in žaljenja veličanstva cesarja, ter sporoči ustmeno svojo pritožbo c. kr. sodnji v Ajdovščini, ki jo je djalo dne 12. t. m. na zapisnik za obravnavo po državnem pravdniku v Gorici, ki takšnemu pohujšanju gotovo ne bo prizanesel. Žaljivih besed ni slišal le orožnik ampak še mnogo drugih prič.

Druga dogodba pa je ta: Neki mladenič, znan brezverec in bogokletec (I. G.), je dne 12. t. m. cel dan v svoji pijanosti rogovilil po vasi G. ter preklinjal vse, kar je svetega, kakor obsedenec. Ko pa pride istega dne zvečer že ves vpehan k nekemu sosedu, zaspi na klopi na ognjišču, kjer je ravno vrelo voda za polento. V spanju pa se zavali v mali kotel, v kateri so ravno nasuli moko, in sicer z glavo noter tako, da si je z vrelo vodo oparil od zadej glavo in nevarno tudi ves hrbet. Domači so priskočili takoj na pomoč; sicer bi bil gotovo za smrt oparjen! Vsi občani, ki so ga videli ta dan rogoviliti, preklinjati in ravsajati po raznih hišah in se mu ni upal nihče ustavljati, ker je bruhal iz sebe strahovito bogokletstvo, prav po načinu samega zelenca — peklenščeka, trdijo, da to ni noben slučaj, — saj slučaja prav za prav ni po nauku katol. vere, — marveč očitna kazen za ostudno bogokletstvo, katerega se je ravzel po naukih lažiliberalnih listov in slabih tovarišev. Oba ta tu omenjena in od pisca tega zajamčena dogodka dajeta pač misliti, kam dovede nerazsodno mladino brezvestno časopisje!

Govorje svetu radi pohujšanja! ne kliče zastoj naš božji Zveličar. — Tretji liberalc v isti vasi je nek A. N., ki je svoje sinove naučil vpiti: „Živio Tuma!“ Temu so to jesen morali operirati oko v tržaški bolnišnici, vsled česa je pa še vedno v nevarnosti zgubiti vid, morda zato, ker je preveč upil s sinom („železnim tičem“, kakor ga ljudstvo zove) „živio Tuma“ itd.

H koncu naj še omenim, da je dne 13. t. m. umrl bivši župan g. Leop. Žgur na Gočah. Pogreb je bil 15. t. m. ob 2. popoludne. Umrl je lepo spravljen z

Bogom v izgled vsem se kaj razsodnim liberalcem tu in drugod!

Z Vipavske doline. — Liberalci so tukaj agitovali tudi z notico, ki jo je uni dan prinesla „Soča“, da dobiva namreč neki dekan na Vipavskem za 4 maše od toliko in toliko hišnih števil toliko in toliko vina, ki znaša po poprečni ceni petnajstih goldinarjev blizu 400 goldinarjev.

Podpisani bi pa prašal g. Gabrščeka, ali dobiva za „Sočo“ in „Primorca“ vso naročnino in v polnem znesku? Poprečno ceno zadevnega vina najde rečeni gospod vsaj s posredovanjem dotičnega dopisnika lahko pri g. Zepeljnu, ki bo znašala blizu tretjino manj. — In pa lista vedra — oj groza! — ne dobiva podpisance za maše, dobiva jih čisto samo le za svojih 24 „prostih“ ur na dan skozi celo leto. Maše mu plačuje cerkev.

Pa še to-le! Kar se tiče naših „goljufij“ pri fasijah, bodi znano tudi širšim krogom, da se mi je vinska cena znižala v samem Trstu za nad 58 K skupnega zneska.

Neki dekan na Vipavskem.

Iz Komnu. — Dne 18. t. m. pokazali smo, da Komen ni še tako liberalen, kakor ga farba „Soča“. Volili smo po „Sloginem“ geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Pritisk od nasprotne strani je bil silen, a gospodje niso bili kos krepkim kmetom, ki so od vseh strani pritiskali v volilno dvorano. Mirovala je šola, silno je delal parni mlin, iz Tomačevice je tekal frakolin, a vse zaman. Zmaga je naša! —

Volitev v Komnu. — V ponedeljek ob 9. uri zjutraj je prišlo h kratu 52 naših volilcev v volilno dvorano. Naprednjakov je bilo le 48. Ob 9. uri in pol je napredne obraze mrtvaški pot oblihl. Še štirje glasi jim manjkajo, a vse kote so že preiskali. Neka modra glava se spomni za neki nemški glas. V dveh minutah pripeljejo to nemško dušo pred volilno komisijo. C. kr. komisar pregleda imenik, a nemška duša ni bila vpisana. Za tem je nagloma oblak pripeljal nekoga kancelista. Naprednjaki so mislili: Ta je že naš! Volil pa je na našo stran! Kazalo pri uri je že kazalo na enajst. Volilna soba se zapre. Zdaj prisopiha ves moker star na eno oko slep mož. Volilci so mu svetovali, da naj na duri potrka ali pa da naj orožnika prosi, da mu pusti noter. Drugi pa so mu svetovali, da naj se varuje, da ne dobi pljučnice, ker je bil ves moker, a zrak hladen. Naprednjaki pa so vpili, zakaj niso ponj poslali nekoga majhnega kočijaža, ki je bil ondi in bi ga bil o pravem času pripeljal. Vse zastoj! Vrata volilne sobe se za nekoliko časa odpro in zmaga je bila naša!

Naprednjaki so imeli vse lepe načrte, ako zmagajo. Nosili bi zastavo po Komnu in kričali: Živio dr. OOO!

Iz Volčjigrada. — Dne 18. t. m. ob 1. uri pop. zaplapolala je naša društvena zastava, kajti vračali so se polnoštevilno volilci s Komenského volišča. Na obrazih se jim je videla zadovoljnost. Podali so se skupno v društveno krmo, kjer so se stari in mladi prav lepo razveseljevali. Zvečer so se mirno razšli želeč si še mnogo takih dni. Razgrajča ni bilo med njimi. Opazovalec.

Dutovlje. — O volitvi volilnih mož za deželni zbor dne 15. t. m. so pri nas zmagali nasprotniki in to z velikim naporom in s pomočjo denarja. Volilce so mamili z raznimi praznimi obljubami, kakor na pr. s postajo v Dutovljah. Ubogo ljudstvo je verovalo, dasi je bilo že večkrat prevarjeno. Naš zvon bi moral lepše peti, naše orglje lepše doneti, kje so pa vodnjaki in potrebna napajališča itd.? Da bi Jeremija živel, bi gotovo zapel jeremijado!

V čem da napredujejo naši naprednjaki, so pokazali dovolj na dan volitve zvečer. Vprizorili so mimo poslopja č. g. F. Jonke-ta demonstracijo. Prepevali so nedostojne pesmi itd. Imamo namreč dobrega duhovnika. Za njegov trud pa mu nasprotujejo. Sramota!

V poslednjem času je občinski sluga delil Tumovo poslanico goriškemu ljudstvu. V tej poslanici pa se vendar ne čita tako grd nauk, kakor se ga drže naši naprednjaki. Učenci nadkrijujejo učenika! Pri vsem tem je upati, da se bodo tudi našemu ljudstvu razjasnili dnevi in da vtegnejo spregledati svojo zмотo.

O tej priliki omenim, da se je tukajšnjemu posestniku J. Vrabcu opek otrok tako hudo, da je umrl.

Iz Kožbane. — Dne 13. t. m. smo imeli volitev treh volilnih mož. Izvoljeni so bili enoglasno sledeči: Č. g. Josip Golja, župnik v Kožbani, g. Martin Kabaj iz Belega (obč. odbornik) in g. Anton Erzetič iz Brezovca (obč. odb.). Mi napredujemo! Pijančki pa le v krčmi napredujejo, ko par kozarčkov zvrnejo. Mi hočemo pogumno in složno napredovati. Liberalne pijančke pa brenemo v stran, da nam ostane čista pot.

Št. Viška gora. — Zmagali smo! Naši so vsi 4 volilni možje. Vse sile so napeli naši naprednjaki. Zbornali so skupaj vse, kar je bilo sploh mogoče, da so dosegli sveto število 33. Na konjih so jih skupaj nosili, pa je le manjkalo še 12 volilcev. Vrtovec in Oskar sta pa nas žegnala in panala na dan volitve z Gabrščekovim kalamonom.

Da, pritisk je bil silen — a resnica je še silnejša in prej ali slej prodere na dan. Ljudstvu se zdi napredna gonja vže ostudna. Ljudje ki ne poznajo cerkve od znotraj, ljudje ki posvečujejo nedelje in praznike po krčmah, ljudje, ki mladino pohujšujejo z razširjevanjem liberalnih časopisov, ljudje ki nesramno govore in kar je božjega in svetega zasramujejo, ljudje, ki se pregledovanja občinskih računov tako bojé, da jih morajo skrivaj, po noči prepisovati in nekoliko vrediti, da ne nastane joj in gorje — ljudje, ki ne znajo niti preprostega testamenta spisati, skratka, ljudje ki nimajo vere in strahu božjega več v sreč — taki ljudje brez vesti naj bodo voditelji katoliškega ljudstva!

Da, dolenja Trebuša se je zganila, „črna tema“ je pokukala na Coro — in mahoma je zapihala druga sapa. Vsa čast vam vrlji Trebušani, le skupno po tej poti naprej — ki je edino prava, da se otesete neljubih gostov, ki bi radi vse pohujšali in zapeljali.

Vi ste jeli posnemati naše sosodne rojake, pogumne Pečane, ki kakor en mož nastopajo združeno proti novodobnemu sovražniku kmeta in cerkve — proti liberalstvu. Vztrajajmo nekaj let tako in ljulka liberalstva pojde tja, kamor spada, na smetišče in blagodejni mir bude zavladal v občini. Kmetje naprej — ne nazaj! Kmetje pogumno združeni pod zastavo sv. cerkve! Nikdo ne propade, ki se nje drži. Gospodoma učiteljema Jeliničču in Rakovščeku pa priporočamo za enkrat minulo katastrofo v premislek in preudarek za prihodnost.

Kdor visoko leta — nizko pade!

Zavedni volilci v Čepovanu. — Čepovanski volilci zbrali so se pred volitvijo v zasebni hiši g. Št. Kofola. Od tam so se podali na volišče ter izvolili za volilne možé možake poštnjake, ki bodo oddali svoji glas za „Slogine“ kandidate. Po volitvi zbrali so se zopet tam ter si dali prinesiti tija iz gostilne nekoliko pijače, da so se tam okrepčali ter slavlili zmago dobre stvari nad zmotu. Pa to pijačo ne le da so si sami plačali, marveč zbrali so za politično društvo „Sloga“ 10 K 2 v, h kateremu znesku je dodal volilni mož g. Suligoy še 10 K.

Živel! zavedni volilci!

Kako drugače pa so ravnali zapeljanci in prodanci, o tem bodo govorila poročila iz raznih krajev, posebno pa s Krasu.

Da je bil ta dan napredni zaupnik Sauli napihnen in od jeze rudeč ko rak, ni nam treba še posebej povedati.

Josip Štrekelj, učitelj v Komnu, se je oglašil v „Soči“ št. 126. proti „Primorskemu Listu“ tako surovo, da bi kaj takega ne pristojalo niti najbolj neoliknemu človeku. Naše somišljenike, katoliško-narodne može, imenuje „ostanke iz prejšnjih časov fanatizovanih neukih bitij“ (Zapomnite si to, Komenci!). Duhovnike imenuje „posvečene gospode, ki rabijo sredstva, ki niso sveta“. O „Primorskem Listu“ pravi, da mu „laž, obrekovanje in opravljanje polni predale“. Nazadnje pa nas primerja psu in citira pasje besede: „Pinč privzdigni svojo nogo in spusti nanj svojo sramoto“. Fej, surovost smrdljiva!

Rojakom povemo, da je ta učitelj brat liberalnega kandidata Alojzija Štrekelja in pa slaboznanega skocijanskega učitelja Albina. Ali res nima šolska oblast bolj olikanega človeka za Komen?

Pijančki okolu „Soče“ so začeli prebirati „Življenje svetnikov“. V zadnji številki navajajo v uvodnem članku besede sv. Hildegarde, da bo namreč ljudstvo duhovne in škofje zavrglo, jih oropalo in prepodilo, ker niso spojnjevali

svoje dolžnosti in ker so se svojimi grehi Jaguje božje od sebe odgnali. Kaj naj rečemo na to? Pijančki so ga spili par kvartincek prevcé, kajti te besede sv. Hildegarde merijo na nemarne duhovne, ki puščajo volkove med svoje čredo, ne pa na našo pridno duhovščino, ki se neumorno in nevstrašno bori zoper pogubni liberalizem v cerkvi in zunaj cerkve! Sicer pa povemo liberalcem, da če hočejo zmagati, morajo posluševati se naukov sv. Gregorja, ker g. g. r. pomaga le sv. Gregor.

Banjaluka dne 17. nov. — Naznanjamo vam veselo novice. Blagorodni g. Simon Kornfeld, predsednik okrajne sodnije, ki je bil judovske vere, danes prejel sv. krst. Sveto opravilo opravil sam presvidli škof. Otroci so bili vsi že prej krščeni. Bilo mu je v izveličanje!

Pobiranje deželne davščine na pivo v lastni upravi. — Deželni odbor je razposlal te dni vsem županstvom poknežene grofovine Goriške in Gradiške sledečo okrožnico z dotično izpraševalno polo, ki se tako glasi:

Da prične deželni odbor s študijami o načinu pobiranja deželne davščine na pivo, koja bi donala deželniemu zakladu večje koristi od sedanjih, ne da bi se vsled tega niti najmanj nadlegovali prizadeti obrtniki, obrača se deželni odbor na vsa županstva poknežene grofovine Goriško-Gradišanske z vabilom, da natančno izpolnijo privito izpraševalno polo, ki naj se potem odtrže in z o b r a t n o pošto semkaj vrne.

Za domačo obrt. — C. kr. trgovinsko ministerstvo se pritožuje zbok ponovnih slučajev, da se pri oddajanju javnih del daje prednost tuji obrti pred domačo. Vsled tega se je obrnilo c. kr. trgovinsko ministerstvo v svojem in v imenu c. k. ministerstva notranjih zadev na deželni odbor s prošnjo, da priporoča podrejenim avtonomnim zastopom v deželi, naj dajajo prednost izdelkom domače obrti pred onimi iz inozemstva, in to povsod, kjer se gre za javne naprave, posebno pa pri zidanju vodovodov, pri upeljavi javne razsvitljave itd.

Društvo sv. Cecilije bo imelo prihodnji četrtek t. j. 28. novembra svoj občini zbor. — Ob 10. bo v stolni cerkvi slovesna sv. maša. Peta se bo Fr. Koenova triglasna maša (op. 16). Intr. in Comm. Koralno. Grad. Gloriosus Deus. Oifert. Mirabilis Deus 2 gl. z orgljami od Quadflieg-a. Po sv. maši zborovanje v hiši, kjer je Hilarijanska tiskarna. Nagovor predsednikov. Tajnikovo in blagajnikovo poročilo obeh oddelkov. Razni predlogi. Volitev novega odbora. Prijatelje pravega cerkvenega petja vabi prijazno odbor.

Za Alojzijevišče: Preč. gosp. Jož. Mašera 20 K; o priliki ženitvanjske gostije g. Ant. Breščak z g. Olgico Šinigojevo nabrali 12 K 50 v; g. Al. Corte 1 K. Bog stotero povrni!

V najem se odda soba z opravilo v semeniški ulici št. 9. Oglasiti se je istolam pri gospej Zdravljje.

Razne dopise smo dobili prekasno, zato smo je oddali uredništvu „Gorice“.

Socijalne drobtinice.

O zasebni lasti. — 12. Še par dokazov, da je pravo do trajne lasti človeški naravi vrojeno.

Človek ima vrojeno pravo svobodno razvijati dušne in telesne zmožnosti ter jih spopolnjevati. V tem pravu pa je že obseženo pravo pridobivati si trajno last, kajti brez te bi se človek sploh ne mogel razvijati in spopolnjevati. Brez trajne lasti bi človek ne imel niti veselja, niti sredstev niti časa za dušni in telesni razvoj. Človeško življenje bi v tem slučaju ne bilo drugega ko bedno životarenje. Temu pa je nasprotna človeška narava, ki teži neprestano po razvoju in po popolnosti. Trajna last je tedaj naravna človeška zahteva.

Dalje! Vesoljni človeški rod je bil o vseh časih prepričan, da je trajna last opravljena. Pri vseh narodih celega sveta najdemo zemljišča, stanovanja itd. trajno razdeljena. V najnovejšem času so res hoteli nekateri zaslepljeni ustanoviti v tem oziru izjeme. Ali kmalu se je pokazalo, da so te izjeme nenaravne. Tega vseobčega prepričanja bi si pa ne mogli razlagati, ako bi pravo do trajne lasti ne bilo res vrojeno človeški naravi.

Jasno je tedaj, da je človeku vrojeno pravo do prehodne in do trajne lasti. Radi tega uči rimski papež Leon XIII. v okrožnicah „Quod apostolici muneris“ in „Rerum novarum“,

da je treba lastninsko pravo braniti in ovrniti zapeljivo agitacijo v tem oziru. V to ni poklicana samo sv. cerkev, ampak v prvi vrsti država.

Za kratek čas.

A. Zakaj hočejo imeti napredni Slovenci Tumo za svojega vodnika?

B. Zato, ker so prepričani, da jih nikdo ne zna bolje voditi — za nos.

A. Zakaj nam pravijo Turki „kristijanski psi“?

B. Zato, ker dajemo psom ime — Sultan.

Narodni pregovori in izreki. — (Nabral J. Volkov).

Nismo prišli na prepir, temuč na zlati mir. Na dlani mu je resnico pokazal.

Bog in dobri ljudje, svet drže. Vragu ušel iz torbe.

V nebo so strme stopnjice. Potrkal s pestjo Bogu na vrata.

(Dalje pride.)

V najem se odda,

starodavna gostilna v Tržaški ulici hiš. št. 7 s 1. januarjem 1902.

Prednost ima kdor bi točil od litra. Natančneje izve se pri lastniku hiše v Tržaški ulici hiš. št. 7 I. nadstr.

Ponudbe naj se blagovolijo doposlati v osmih dneh.

Oglas.

Podpisani javljam slavnemu občinstvu da imam na prodaj mladike, kolči, grebenice (graparji) in sicer 15.000 kosov.

Josip Lenardič

Njivca št. 29. — p. Kojško.

Novo kleparsko delavnico je otvoril

Anton Oblak

v ulici Vetturini h. št. 4.

Izdeluje žlebe za stavbe, cevi za vodo, vse kuhinjske priprave itd. — Prezema v popravilo vse kleparske izdelke.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Priporoča se toplo svojim rojakom v mestu in na deželi.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Jakob Šuligoj

urar v Gorici,

Gospodska ulica hiš. št. 25, priporoča svojo

prvo slov. urarsko delavnico in popraviljavnico ter zalogo ur vseh vrst in kakovostij, na dalje raznovrstne šivalne stroje najnovejših sistemov in najboljše kakovosti, vse po zmernih cenah. — Vsako popravilo je jamči jedno leto, šivalne stroje za pet let.

Franc Melink,

zidarski mojster v Višnjeviku št. 67, prevzema vsa zidarska dela po najnižji ceni. — Naročena dela se lično izvršujejo.

C. kr. priv.

oivilni, uradniški in vojaški krojač in trgovec

M. P O V E R A J,

na Travniku št 5.

Naznanjam častitim gospodom odjemalcem in damam, da sem se preselil s svoje krojačnice in trgovino, iz prejšnjih prostorov na Travniku št. 22 v goriznačne prostore na Travniku št. 5.

P. n. občinstvu priporočam svojo izborna zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotovih oblek, sobne in dežne plašče, vsakovrstno možko perilo, srajce Jäger, spodnje hlače ter nogovice, oficirske in uradniške priprave, sploh vse, kar je treba paradnim oblekam za vsaki stan.

Izdeluje se haveloke, sako, pelegrine in finije obleke za gospe po najnovejši modi.

Blago se prodaja na meter tako po ceni, da je z menoj nemogoča vsaka konkurenca.

Edina prodaja finih dežnikov iz tovarne odlikovane z zlato svetinjo na pariški razstavi. Vstrežem vsakemu naročilo in po vsaki modi.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi, z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Methodovo kavo in Ciril-Methodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici h. št. 1.

NOVA TVRDKA J. ZORNİK
Gorica, Gospodska ulica 7 (tik. Kroj. zadr.)
Prva in edina slovenska trgovina za modno in vsakovrstno drugo blago; — ima najlepšo zalogo okrasov za damske obleke, zimskih Jaeger podoblek, dežnikov, nogavic, rokavic, domačih čevljev, ruskih galošev, svilnenih in volnenih šalov, modercev, kravat itd. itd. vse potrebščine za g. krojače in šivilje.

Podpisana naznanjata slavnemu občinstvu, da sta prevzela na svojo roko

mlin v Prvačini,

ter zagotavljata, da bosta vedno skrbela za točno in pošteno postrežbo.

Imata tudi hleve za živino. Cenjenim družinam se zatorej prav toplo priporočata

Franciškin & Cjan.

Št. 1445

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil III. četrtletja t. j. mesecev julija, avgusta in septembra 1900.

začne v ponedeljek 9. decembra 1901. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice in z njo združene hranilnice.

V Gorici, 8. novembra 1901.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7

v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,

izdelujeta

vsakovrstne obleke za možke po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Cotič Peter

čevljar

v Gosposki ulici hiš. št. 14

(tik zaloge pohištva g. Breščaka)

sprejema naročila vsakovrstnih čevljev bodisi finega ali navadnega izdelka po ugodnih cenah.

Anton Pucelj

brivec,

priporoča p. n. občinstvu svoji brivnici na Travniku in v Stolri ulici nasproti trgovini Draščekovi.

Lekarna

Cristofoletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice

z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Ždravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI

v Gorici.

Saunig & Dekleva

v Gorici.

Prva slovenska zaloga vsakovrstnih šivalnih in vezejnih strojev (Stickereimaschinen), kakor tudi dvokoles ter samokresov v ulici Municipijo št. 1.

Lastna mehanična delavnica in popraviljavnica šivalnih strojev, dvokoles v Nunski ulici hiš. št. 16.

Šivalne stroje se jamči za pet let.

Pred konkurencijo nič strahu!!!

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici,

Gospodska ulica hiš. št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberi, kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce, Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Anton Breščak

Gorica, gospodska ulica št. 14,

(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. — Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in sipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegatnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!